



Una din figurile astazi uitate ale Revolutiei Bolsevice din Rusia este Alexandra Mikhailovna "Shura" Kollontai. A fost prima femeie ministru din Europa si prima persoana care a pus in aplicare un program de eliberare sexuala pe scara larga.

O feminista pur sange, model de admirat pentru ilustrarile contemporane ale genului, Alexandra Kollontai a fost o reprezentanta avant la lettre a miscarii "free love" din anii glorioasei miscari hippie.

"Noua femeie nu doreste posesia exclusiva a barbatului. Femeia moderna poate ierta multe lucruri pe care femeia din trecut ar fi avut mari dificultati sa treaca: incapacitatea barbatului de a furniza mijloace de subzistenta, absenta atentiei, chiar infidelitatea, dar nu va putea sa ierte sau sa uite neaprecierea egoului spiritual sau a sensibilitatii sale", declara ministra intr-un limbaj poate nu suficient de materialist pentru gusturile comunistilor deghizati din prezent.

{comments on}

Cu o asa filozofie este inevitabil ca omul nou, in cazul de fata femeia noua, trebuie reeducat(a) complet in spiritul noilor valori. Rezistenta naturala nu pare a fi o optiune deoarece omul este o

tabula rasa (empirism, behaviorism, samd), iar tot ceea ce conteaza este sa scrii programul de operare preferat, in cazul de fata eliberarea sexuala.

Asa ca in mijlocul razboiului civil, al foametei si al haosului provocat de bolsevici, Kollontai a convocat la Moscova Primul Congres al Muncitoarelor si Tarancilor din Rusia. Ce le-a spus celor aproximativ 1000 de participante la manifestare nu este greu de imaginat. In discursul sau ministra comunista a propovaduit distrugerea gospodariilor si familiilor traditionale, le-a cerut femeilor sa nu le fie frica de divort si le-a sfatuit sa isi cedeze copiii statului. Nu era un mesaj foarte traditional, dar vremurile impuneau doctrine si oameni noi. De altfel, aceste propuneri radicale erau imbratisate de majoritatea elitei comuniste, care in opinia lui Kollontai, putea incapa pe o singura canapea, asta apropo de caracterul popular al comunismului rus.

Astfel, Buharin numea familia o fortareata a conservatorismului, iar sotia lui Zinoviev, Zlata Lilina, considera ca statul trebuie sa salveze copiii din mainile familiilor. "Trebuie sa-i nationalizam. Vor fi invatati abc-ul comunismului si mai tarziu vor deveni adevarati comunisti. Sarcina noastra acum este sa obligam mamele sa ne dea noua copiii lor", afirma Lilina.

Programul radical nu a ramas expus doar in congrese faraonice sau in publicatii bolsevice, ci a devenit litera de lege. Astfel, Rusia comunista a devenit prima tara din lume ce a legalizat in 1920 avortul, iar divortul a devenit un fleac ce putea fi rezolvat doar de una din parti in 1917.

Genocidul comunist a facut ca orice asociere cu regimul politic bolsevic sa fie, in principiu, greu de suportat pentru temperamentele progresiste. Dar la inceputul Revolutiei, aceasta miscare de eliberare sexuala, condusa in principal de Kollontai, care astazi abia mai este amintita, a devenit minunea admirata de occidentalii vizionari. Max Eastman, Claude McKay sau Magnus Hirschfeld vizitau Rusia strict pentru a vedea la lucru revolutia sexuala, la fel cum un Bernard Shaw sau Bertrand Russell doreau sa pipaie la fata locului utopia egalitatii incarnate.

Reusitele politicii de eliberare a femeii si-au facut imediat aparitia, bineinteles masurabile empiric. Legile divortului au aruncat o multime de femei in pragul disperarii deoarece barbatii le-au parasit lasandu-le fara niciun ajutor in cresterea copiilor, iar numarul prostituatelor a atins aceleasi cote ca pe vremea tarului. De asemenea, bolile venerice au capatat statut de epidemie printre rusi.

Pentru femeia comisar insa, lucrurile aratau cel putin promitator: "Mi-am dat seama ca am obtinut o victorie nu doar pentru mine, ci pentru femei in general, si o victorie asupra celui mai mare dusman, moralitatea conventionala si conceptul conservator de casatorie".

In Rusia insa, eliberarea sexuala a femeii nu stralucea ca in descrierile lui Kollontai, iar autoritatile au inceput sa-si dea seama ca situatia scapa de sub control.

In mod paradoxal Lenin a devenit portavocea contrarevolutiei sexuale. "Sunteti constient de celebra teorie conform careia in comunism satisfacerea dorintelor sexuale va fi la fel de simpla si neimportanta ca bautul unui pahar cu apa. Aceasta teorie a paharului cu apa i-a facut pe tinerii nostri sa devina nebuni, foarte nebuni. S-a dovedit a fi fatala pentru multi tineri si tinere. Sustinatorii considera teoria drept marxista. Dar este complet nemarxista", declara intr-un interviu parintele revolutiei comuniste.

Exemplul Rusiei arata foarte clar ca scopul revolutionarilor l-a reprezentat o rasturnare a intregii ordini naturale a lumii (sexualitate, moralitate, religie, traditie) si nu doar a aspectelor economice (abolirea proprietatii). Comunistii contemporani ascunsi sub masti progresiste incearca sa faca acelasi lucru astazi. Mijloacele au devenit doar usor mai subtile.